

Repertoriumnummer

2020/4349

Datum van uitspraak

12/08/2020

Rolnummer

O/20/00070

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

 Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Ondernemingsrechtbank Gent, Afdeling DENDERMONDE

Vonnis

TWEEDE KAMER

Aangeboden op

Niet te registreren

Faillissement nr. [REDACTED]

Rechtsvorm en benaming:: [REDACTED]

Maatschappelijke zetel: [REDACTED]

Ondernemingsnummer: [REDACTED]

Datum vonnis faillissement : [REDACTED]

De tweede kamer van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Dendermonde veit het volgende vonnis.

A. PROCEDURE - VOORWERP VAN DE VORDERING.

1. Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie dd. 9 juli 2020 vorderen meester [REDACTED] en [REDACTED], beiden advocaat met kantoor te [REDACTED] in het faillissement van [REDACTED] geopend bij vonnis van deze rechtbank op [REDACTED] dat de rechtbank :

- a) zou zeggen dat de curatoren in overeenstemming met de bepalingen van het K.B. van 26/04/2018 lastens de failliete boedel aanspraak kunnen maken op een ereloon van 1000,00 EUR, toepassing verlegging BTW ;
- b) het ereloon van de curator, inclusief btw dat uit de failliete boedel kan worden betaald zou bepalen op 0,00 EUR ;
- c) de prestaties van de curator; met het oog op begroting en uitbetaling door het bevoegde Bureau Gerechtskosten van de vergoeding lastens de Belgische Staat, zou goedkeuren ten belope van 1000,00 EUR.

Mevrouw MARTENS Evelyne, rechter-commissaris in voormeld faillissement werd gehoord in haar advies.

B. FEITEN.

2. Bij vonnis van [REDACTED] werd de [REDACTED] failliet verklaard. Overeenkomstig artikel 666 Ger.W. werd in het faillissementsvonnis ambtshalve de kosteloze rechtspleging bevolen.

3. Uit het verzoekschrift blijkt dat er geen enkel actief in dit faillissement voorhanden is.

C. BEOORDELING.

4. Artikel XX. 20 § 3 en §4 WER bepaalt :

§ 3 De kosten en erelonen van de curatoren worden vastgesteld verhouding tot het belang en de complexiteit van hun opdracht, in de vorm van een proportionele vergoeding op de gerealiseerde activa en desgevallend rekening houdend met de tijd nodig voor de vervulling van hun prestaties. De kosten en erelonen van de andere insolventiefunctionarissen worden vastgesteld in verhouding tot het belang en de complexiteit van hun opdracht en op grond van de tijd nodig voor de vervulling van

hun prestaties en desgevallend rekening houdend met de waarde van de activa.

De Koning bepaalt de regels en de barema's betreffende de vaststelling van de erelonen van de curatoren en stelt de grondslag vast waarop de insolventiefunctionarissen worden vergoed.

§ 4 De Koning kan tevens bepalen welke kosten afzonderlijk worden vergoed en op welke wijze ze worden begroot. Bij elk verzoek tot toekenning van een ereloon wordt een gedetailleerd overzicht van de te vergoeden prestaties gevoegd. Bij elk verzoek tot toekenning van de kostenvergoeding, worden de stukken die deze kosten verantwoorden gevoegd. Voor de faillissementen waarvan de activa niet voldoende zijn om de beheers- en vereffeningskosten van de boedel te dekken, wordt een forfaitaire vergoeding van de curator bepaald waarvan het jaarlijks geïndexeerd bedrag door de Koning wordt bepaald.

Art. XX.145 lid 2 WER bepaalt : " *De aan de curatoren bij wijze van ereloon of bij wijze van provisioneel ereloon verschuldigde bedragen, bedoeld in artikel XX.20 alsmede hun kosten, de gerechtskosten en de kosten aan derden in het kader van de vereffening gesteld worden begroot door de rechtbank op basis van een daartoe opgesteld verzoekschrift en op het advies van de rechter-commissaris*"

5. Bij toepassing van artikel 574, 2° Ger. W. neemt de ondernemingsrechtbank kennis van vorderingen en geschillen rechtstreeks ontstaan uit een insolventieprocedure bedoeld in boek XX van het Wetboek van economisch recht, waarvan de gegevens voor de oplossing zich bevinden in het bijzonder recht dat van toepassing is op het stelsel van de insolventie. Het vastleggen van het ereloon en de kosten van de curator behoort dan ook tot de bevoegdheid van de ondernemingsrechtbank.

6. De wet van 23 maart 2019 betreffende de gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten en tot invoeging van een artikel 648 in het Wetboek van strafvordering bepaalt :

Art 3 § 1: Gerechtskosten in strafzaken zijn de kosten die door de Federale Overheidsdienst Justitie hetzij worden betaald, hetzij worden voorgeschoten met het oog op de terugvordering ervan bij een of meer veroordeelden, schuldig verklaarde of burgerrechtelijk aansprakelijke partijen of in het ongelijk gestelde burgerlijke partijen.

Deze gerechtskosten ontstaan door de aanstelling van prestatieverleners op vraag van een met het onderzoek van een strafdossier belaste magistraat, of een bevoegd lid van een politie- of inspectiedienst, belast met het onderzoek van een strafdossier dat naderhand wordt overgenomen door een magistraat.

De aanstelling van prestatieverleners beoogt één of meerdere van de volgende doelen:

1° zoeken naar de waarheid;

2° inschatten van de elementen van het dossier die de persoonlijke kennis van de opdrachtgever overstijgen wegens onder andere hun technische aard;

3° onderzoeken en overzichtelijk maken van een complex dossier;

4° vertalen van het dossier of delen ervan vanuit of naar een taal bruikbaar voor de procedure, of verstaanbaar voor de partij die geniet van rechtsbijstand;

5° onderzoeken naar de fysieke en/of mentale toestand van de bij de zaak betrokken levende en overleden personen;

6° elk nuttig specialistisch onderzoek van roerende en onroerende, materiële en immateriële zaken en van documenten;

7° de analyse of synthese van fiscale, sociale, boekhoudkundige, economische, juridische of wetenschappelijke dossiers;

- 8° uitvoeren van nodige of nuttige technische handelingen met het oog op een efficiënte behandeling van het dossier;
- 9° verlenen van dringende materiële en humane bijstand aan het slachtoffer, zoals het reinigen van de plaats van het misdrijf of het herstel van de schade veroorzaakt aan de woning van het slachtoffer, om de secundaire victimisering te vermijden;
- 10° vergoeden van materiële schade ontstaan bij de uitvoering van wettige politieopdrachten;
- 11° herstellen in hun oorspronkelijke toestand van goederen die door het voorbereiden of plegen van een misdrijf werden beschadigd of in waarde verminderd zijn;
- 12° mits toelating van de minister bevoegd voor Justitie, verwerven van welbepaalde gespecialiseerde materialen of hulpmiddelen waarover de onderzoekers en de organisaties waartoe ze behoren niet beschikken en die onontbeerlijk zijn voor het welslagen van een bepaald onderzoek. De Koning bepaalt de kosten die niet als gerechtskosten mogen worden beschouwd. (eigen onderlijning)

Om de doelen bedoeld in paragraaf 1, derde lid, te bereiken, mag gebruik worden gemaakt van de beschikbare wetenschappelijke technieken en alle andere middelen waarvan de betrouwbaarheid is aangetoond.

§ 2 Met gerechtskosten in strafzaken gelijkgestelde kosten worden bedoeld, de kosten veroorzaakt door:

- 1° vorderingen zoals bedoeld in paragraaf 1, in het kader van elke rechtspleging waarin magistraten van het openbaar ministerie ambtshalve optreden;
- 2° vorderingen zoals bedoeld in paragraaf 1, in het kader van elke rechtspleging met toepassing van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten;
- 3° vorderingen zoals bedoeld in paragraaf 1, in het kader van elke rechtspleging met toepassing van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering;
- 4° vorderingen zoals bedoeld in paragraaf 1 bij elke rechtspleging die gepaard gaat met rechtsbijstand;
- 5° daarmee gelijkgestelde uitgaven, in het kader van andere gerechtelijke procedures waarvoor bijzondere wetten voorzien in de gelijkstelling van de erdoor veroorzaakte kosten met gerechtskosten in strafzaken.

De in het eerste lid, 5°, bedoelde gelijkstelling moet betrekking hebben op kosten waarvan het doel overeenstemt met minstens één van de gevallen opgesomd in paragraaf 1, derde lid, 1° tot 12°.

7. De uitvoering van de voornoemde wet is vastgelegd bij koninklijk besluit van 15 december 2019 tot vaststelling van de organisatie van de arrondissementale bureaus gerechtskosten en de procedure volgens dewelke gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten worden toegekend, geverifieerd, betaald en teruggevorderd.

8. Artikel 42 van het koninklijk besluit van 15 december 2019 bepaalt dat de volgende kosten worden gelijkgesteld met gerechtskosten:

- 1° het ereloon van de curator van een faillissement (eigen onderlijning), met in de massa van het faillissement onvoldoende activa om de geleverde prestaties te vergoeden;
- 2° het ereloon van de vereffenaar van een vennootschap of een vereniging, met in het vermogen van die rechtspersoon onvoldoende activa om de geleverde prestaties te vergoeden;

- 3° het ereloon van de bewindvoerder van de te beschermen minderjarige of geesteszieke, die na afloop van zijn taak in het vermogen van de beschermde persoon onvoldoende activa heeft om de geleverde prestaties te vergoeden;
- 4° het ereloon van de lasthebber ad hoc, die in het vermogen van die rechtspersoon onvoldoende activa vindt om de geleverde prestaties te vergoeden;
5. de vergoeding van getuigen en van deskundigen die een getuigenis komen afleggen in strafzaken;
- 6° de vergoeding van juryleden en plaatsvervangende juryleden.

9. In het verslag aan de koning wordt onder artikel 42 van het KB van 15 december 2019 het volgende gesteld " *In dit artikel staat een opsomming van kosten die in beginsel niet behoren tot de gerechtskosten in strafzaken, maar die, omwille van de aard van de procedures waarvoor ze worden gemaakt, worden beschouwd als beantwoordend aan een vergelijkbaar doel, en daarom worden gelijkgeschakeld met gerechtskosten in strafzaken. De aandacht wordt getrokken op het feit dat hoewel er geen gelijkstellingen kunnen bestaan die niet door de wetgever zijn gebeurd, deze lijst toch niet volledig is (eigen onderlijning).*

Wat hier is overgebleven, zijn de kosten die kunnen ontstaan wanneer personen, veelal advocaten, worden aangesteld door de rechter als tijdelijk mandataris of beheerder van de belangen of vermogens van natuurlijke of rechtspersonen. Dit zijn enerzijds de hiervoor genoemde minderjarigen en geesteszieken als te beschermen personen, en anderzijds de rechtspersonen die zich in een toestand van faillissement of vrijwillige ontbinding bevinden, of nog, een of meer van de gewone beheerders die zich in een toestand van belangenconflict met de te beschermen rechtspersoon bevinden."

10. De rechtbank stelt vast dat het ereloon en de kosten van de curator niet omschreven is in art 3 § 2 van de wet van 23 maart 2019 als met in strafzaken gelijkgestelde kosten. Zij vallen duidelijk niet onder artikel 3 § 2 1° tot 3° van de wet van 23 maart 2019.

Ook wanneer rechtsbijstand werd toegestaan in een faillissement, valt het ereloon en de kosten van de curator niet onder art 3 § 2, 4° van de wet van 23 maart 2019 " **vorderingen zoals bedoeld in paragraaf 1 bij elke rechtspleging die gepaard gaat met rechtsbijstand**". De opdracht van een curator heeft een ander doel en omvang dan de vorderingen als bedoeld in paragraaf 1 van artikel 3 van de wet van 23 maart 2019. Het ereloon en de kosten van de curator zijn evenmin ingevolge andere bijzondere wetten gelijkgesteld met gerechtskosten in strafzaken (art 3§2,5°).

11. De vaststelling dringt zich op dat het ereloon en de kosten van de curator in een faillissement met onvoldoende activa derhalve ingevolge de wet zelf niet zijn gelijkgesteld met gerechtskosten in strafzaken.

12. De wet van 23 maart 2019 heeft aan de Koning enkel overgelaten te bepalen welke kosten in art 3 § 1 niet als gerechtskosten dienen beschouwd.

13. De uitbreiding door artikel 42 van het koninklijk besluit van 15 december 2019 van de kosten welke gelijkgesteld worden met gerechtskosten in strafzaken betreft onder andere het ereloon van de curator van een faillissement, met in de massa van het faillissement onvoldoende activa om de geleverde prestaties te vergoeden. Aan de Koning werd in de wet de bevoegdheid niet verleend om het toepassingsgebied uit te breiden. In het verslag aan de Koning wordt zelfs erkend dat de gelijkstelling bij wet dient te gebeuren (*zie randnummer 9*).

14. De toepassing van artikel 42 van het koninklijk besluit van 15 december 2019, zou impliceren dat in strijd met artikel XX. 145 WER en 574.2 Ger.W. de curatoren hun ereloon en kosten in een faillissement met onvoldoende activa zouden dienen te laten taxeren, door het taxatiebureau opgericht op het niveau van de hoofdzetel van de rechtbank van eerste aanleg (art. 4 § 2 van de wet van 23 maart 2019).

15. Uit artikel 159 van de Grondwet volgt dat de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen slecht toepassen in zoverre zij met de wetten overeenstemmen. Uit al het bovenstaande volgt dat de rechtbank geen rekening houdt met artikel 42 van het koninklijk besluit van 15 december 2019. De rechtbank is van oordeel dat er actueel geen enkele wettelijk basis is om de curator te verplichten in weerwil van artikel XX. 145 WER en artikel 574.2 Ger.W. hun ereloon en kosten in een faillissement met onvoldoende activa te laten taxeren door het taxatiebureau, onderdeel van het arrondissementeel bureau gerechtskosten (art. 4§2 van de wet van 23 maart 2019).

16. De curatoren vorderen dat de rechtbank :

- a) zou zeggen dat de curatoren in overeenstemming met de bepalingen van het K.B. van 26/04/2018 lastens de failliete boedel aanspraak kan maken op een ereloon van 1000,00 EUR, toepassing verlegging BTW;
- b) het ereloon van de curator, inclusief btw dat uit de failliete boedel kan worden betaald zou bepalen op 0,00 EUR;
- c) de prestaties van de curator; met het oog op begroting en uitbetaling door het bevoegde Bureau Gerechtskosten van de vergoeding lastens de Belgische Staat, zou goedkeuren ten belope van 1000,00 EUR;

Het eerste en tweede onderdeel kan worden toegestaan. Het derde onderdeel van de vordering gaat uit van de hierboven weerlegde stelling dat de taxatie van het ereloon van de curator in een faillissement met onvoldoende activa zoals bedoeld in artikel XX 20 § 4, ingevolge de wet 23 maart 2019 en het koninklijk besluit van 15 december 2019 dient te gebeuren door het taxatiebureau opgericht op het niveau van de hoofdzetel van de rechtbank van eerste aanleg.

17. Ingevolge de artikels XX. 20 § 3 en §4 WER, XX. 145 WER en 574.2 Ger.W. is in de huidige stand van de wetgeving alleen de ondernemingsrechtbank bevoegd om tot taxatie over te gaan. De vordering in zoverre zij ertoe strekt de prestaties van de curator, met het oog op begroting (eigen onderlijning) en uitbetaling door het Bureau Gerechtskosten, goedkeuren te keuren ten belope van 1000,00 euro, is ongegrond. Deze vordering conflicteert met de wet.

18. In toepassing van artikel XX.20 §4 WER en van artikel 9 van het koninklijk besluit van 26 april 2018 ontvangt de curator wanneer het actief niet volstaat om de vergoedingen bedoeld in hoofdstuk 1 van het koninklijk besluit van 26 april 2018 te dekken, een forfaitaire vergoeding van 1.000,00 EUR, exclusief btw.

19. Nu er geen enkel actief is dient deze vergoeding integraal betaald te worden door de Belgische Staat.

OP DEZE GRONDEN en gelet op de artikelen 2, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

DE RECHTBANK:

Rechtdoende op verzoekschrift.

Stelt vast dat de boedel geen enkel actief bevat en geen ereloon en kosten kunnen worden betaald uit de failliete boedel.

Begroot het ereloon en de kosten van de curatoren ~~_____~~ en ~~_____~~ in het faillissement van ~~_____~~ in toepassing van artikel XX.20 §4 WER en van artikel 9 van het koninklijk besluit van 26 april 2018 op 1000,00 € toepassing verlegging BTW.

Zegt dat dit bedrag door de Belgische Staat dient te worden betaald.

Verwerpt het overige van het gevorderde.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande alle verhaal.

Dit vonnis is gewezen door de ondernemingsrechtbank Gent afdeling Dendermonde, **tweede kamer**, samengesteld uit rechter-kamervoorzitter Guido De Croock en de rechters in ondernemingszaken Rudy Debbaut en Patrick Beeckmans en is op de buitengewone openbare terechtzitting van **12/08/2020** uitgesproken door rechter-kamervoorzitter Guido De Croock in aanwezigheid van griffier Sofie Van Engelsegem.